

Så hvis ordføreren kan konkretisere lidt mere, ville det være rart.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Man kunne sige det på den her måde: Erhvervs­livet efterlyser eksempelvis, at der er flere, der bliver uddannet i Danmark, f.eks. ingeniører, og det kan også være på andre områder. De siger så, at der ikke er nok uddannelseskraft, vi kan tage af dér, så de flytter til udlandet, men mange steder i udlandet, sådan som jeg har forstået det, går erhvervs­livet faktisk mere aktivt ind og tager folk på uddannelserne og så videreuddanner dem selv.

Der kunne man måske også have en debat med erhvervs­livet, for det er jo også meget relevant her, og kigge på, om de ikke måske også kunne gå ind og tage et større ansvar for uddannelsessektoren og mere pege på, hvad det egentlig er, de ønsker konkret, at der skal gøres, for at det måske kunne blive løftet. Så det er også et spørgsmål om, hvad vi kan gøre for at levere den arbejdskraft til arbejdsmarkedet, som erhvervs­livet efterlyser her for tiden, har jeg forstået.

Så det er sådan en målsætning, kan man sige, at vi leverer de medarbejdere til erhvervs­livet, som erhvervs­livet har brug for, og som kan være med til at skabe et godt fundament for et vel­færdssamfund og skabe velstand osv.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det synes jeg jo er en konstruktiv måde at gå til det på, men har ordføreren så også en forestilling om, hvad det kan betyde for de institutioner, der skal levere den uddannelse, der er brug for, sådan at unge på baggrund af deres uddannelse faktisk kommer i relevant beskæftigelse?

Altså, er det store institutioner, hvor man kan blive sygeplejerske i den ene bygning og bygningsingeniør i den anden bygning, eller er det uddannelser, som måske samler sig mere fagligt omkring nogle ensartede ting, altså f.eks. sundheds-CVU'er, som vi ser nogle steder?

Eller er det muligt at forestille sig, at Dansk Folkeparti går ind for, at man i højere grad tilpasser sig de regionale forhold og siger: Det er ikke afgørende for os, at det hele ser ens ud. Det, der er afgørende for os, er, at regionale forhold kan opfyldes, og at man bruger de kræfter, der

er i regionerne, i stedet for at lægge sig fast på, at strukturen partout skal være på én måde?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jamen vi lægger os nemlig ikke fast på, at strukturen skal være på én måde. Altså, jeg synes, at der er to, måske endda tre afgørende forhold her: dels de regionale forhold; dels at de mennesker, der kommer ud i den anden ende af uddannelsessystemet, fagligt set er på det niveau, som de skal være på; dels at erhvervs­livet er i stand til så at samle dem op og bruge dem til noget og også meget gerne selv gå ind og forsøge at videreuddanne dem, så de passer ind i den struktur, der er i den pågældende virksomhed.

Så vi lægger os ikke fast på noget. Det var det, jeg forstod at fru Margrethe Vestager efterlyste.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Så vil jeg gerne følge op på den der med, at Dansk Folkeparti ikke lægger sig fast på noget her, for hr. Martin Henriksen sammenlignede bl.a. med folkeskolen og folkeskoleforliget, som efter min meget klare overbevisning er en ensretning, bl.a. tillader man ikke den der innovation rundtomkring.

Hvis man skal overføre det til CVU-området, synes jeg, at det vil være meget, meget uheldigt. Netop den frihed, der hidtil har været, har skabt et utal af forskellige typer af institutioner rundt omkring med innovation, utraditionelle løsninger, masser af kraft.

Har Dansk Folkeparti også øjnene åbne for den kraft, der på den måde er skabt, og er den her ikke lagt sig fast på noget-kommentar, der kom før, et udtryk for, at man stadig væk vil lade det være åbent regionalt og lokalt, hvordan man udvikler CVU'erne?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Hvis vi tager det med folkeskolen, så er det vel også sådan, at når vi går ind og eksempelvis diskuterer noget om folkeskolen, så har vi jo nogle mål, vi gerne vil nå. Vi er selvfølgelig åbne over for at drøfte, hvordan vi når de mål. Og så på et eller andet tidspunkt i forløbet når man frem til et sted, hvor man bliver nødt til at træffe en beslutning, og den beslutning har vi så været med til at træffe om folkeskolen, og sådan vil det også være med hensyn til det her forløb, hvor vi nu er åbne over for en drøftelse.